

มาตรการผ่อนคลายเป็นเบียบการฝากเงินและการโอนเงินตราต่างประเทศ

โดยนายธนิต โสรัตน์

รองเลขาธิการ สายงานเศรษฐกิจ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

จากสภาวะความผันผวนของเงินบาท ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2550 ค่าเงินบาทของไทยมีความผันผวนปรับค่าแข็งที่สุดในรอบ 10 ปี โดยเมื่อเทียบกับอัตราสิ้นปี 2549 ค่าเงินบาทของไทยแข็งค่าขึ้นไปจนถึงร้อยละ 6.97 ที่ผ่านมามีการแข่งค่าต่อเนื่องมาตั้งแต่ต้นปี โดยอัตราแลกเปลี่ยนช่วงปลายปี 2549 อยู่ที่ 36.01 บาท (อัตราแลกเปลี่ยนต้นปี 2549 อยู่ที่ 40-41 บาท) ส่งผลต่อความเดือนร้อนของผู้ส่งออกไทย อย่างไรก็ตามภายใต้การแก้ไขปัญหามาตรการสำรอง 30 เปอร์เซนต์ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549 รวมถึงมาตรการ Full Hedge ซึ่งส่วนหนึ่งมีผลทำให้เงินบาทมีการทรงตัว อยู่ที่ 34.5 – 35.0 บาท ในช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะมีการผันผวนไปอยู่ที่ระดับ 33.2 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งการแข่งค่าของเงินบาทในครั้งนี้คล้ายกับที่เกิดขึ้นในเดือนธันวาคม 2549 ซึ่งมีเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ inflow เข้ามาในภูมิภาค โดยเฉพาะในตลาดหุ้นซึ่งก็คล้ายกับประเทศไทยในขณะนี้ เมื่อบวกกับการขยายของการส่งออกเฉพาะใน 5 เดือนแรกของปี 2550 มีเงินเข้ามาในระบบถึง 58,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเท่ากับ 40% ของเป้าหมายการส่งออกทั้งปี โดยในภาพรวมอาจดูว่าไม่น่ามีปัญหา แต่หากมาพิจารณาในรายสาขาจะพบว่าในอุตสาหกรรมที่ใช้ local content สูง ซึ่งเป็นร้อยละ 30 ของการส่งออกได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง เช่น อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม , อุตสาหกรรมรองเท้า , อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ , อุตสาหกรรมยาง , อุตสาหกรรมอาหาร ฯลฯ ภาครัฐจึงไม่ควรดูแลเฉพาะตัวเลขการเติบโตของการส่งออก ซึ่งเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 18.8 เนื่องจากกว่าร้อยละ 11.6 เป็นการส่งออกของผู้ผลิตซึ่งมีการนำเข้าสูง ปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณาคือหากการส่งออกมีตัวเลขสูงขนาดนี้ ทำไม่ภาพรวมเศรษฐกิจของประชาชนจึงอยู่ในสภาวะซบเซา

เหตุผลที่ค่าเงินบาทของไทยมีการแข็งค่ามากผิดปกติ

1. สถานะการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯทำสถิติต่ำสุดเมื่อเทียบกับเงินยูโร และเงินปอนด์ โดยใกล้จุดต่ำสุดในรอบ 20ปี ซึ่งเกิดจากปัญหาการปล่อยกู้ในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีแนวโน้มอาจจะลุกลามไปมีปัญหายุทธศาสตร์ในวงกว้าง ซึ่งทำให้มีการเทเงินสกุลดอลลาร์เข้ามาในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะเข้ามาในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งสามารถทำกำไรได้ง่าย
2. **High Dollar Inflow** ในช่วงกลางเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมาที่มีการนำเงินจากต่างประเทศเข้ามากว่า 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทำให้ตลาดหุ้นมีการปรับตัวสูงเป็นประวัติการณ์ ซึ่งมีแนวโน้มทะลุ 850-860 จุด ผลข้างเคียงทำให้ความต้องการเงินบาทมีปริมาณที่สูงขึ้น
3. การส่งออกที่ผ่านมามีการขยายตัวเมื่อเปรียบเทียบกับเงินดอลลาร์ เฉลี่ยที่ร้อยละ 18.8 ทำให้ความต้องการเงินบาท มีปริมาณสูงขึ้นเกือบกับมาตรการสกัดกั้นเงินบาทของ

ธนิต โสรัตน์

รองเลขาธิการสายงานเศรษฐกิจ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ไทยในรูปแบบต่างๆ ทำให้เงินดอลลาร์ไม่สามารถ Out Flow ออกไปได้ ทำให้เกิดตลาด 2 ตลาด คือ On Shore อยู่ที่ 33.60-33.75 บาทต่อดอลลาร์ และตลาด Off Shore ซึ่งเป็นตลาดค่าเงินบาทในต่างประเทศ อยู่ที่ระดับ 30.05 – 30.25 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ

4. ปัจจัยเกิดจากผู้ส่งออกที่มีการขยายดอลลาร์เป็นจำนวนมากผิดปกติ เนื่องจากมีความตระหนกต่อการแข็งค่าของเงินบาท นอกจากนี้ผู้ส่งออกรายใหญ่มีการเร่งขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า ซึ่งเกิดจากการคาดคะเนว่าจะมีการส่งออกในอนาคตกับผู้ส่งออกบางรายซึ่งมีพฤติกรรมการทำธุรกรรมฉ้อฉล โดยการที่ผู้ส่งออกมีการเร่งขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าเป็นจำนวนมากกับเป็นการกดดันต่อค่าเงินบาท
5. การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์สามารถขออนุญาตย้ายการป้องกันความเสี่ยง (เฮดจ์) ก่อนวันที่ 19 ธันวาคม 2549 จากตลาดนอกประเทศเข้ามาตลาดในประเทศได้ สามารถทำธุรกรรม สวอปอัตราแลกเปลี่ยนกับสถาบันการเงินในประเทศได้ ซึ่งปัจจัยข้อนี้ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อการแข่งขันค่าของเงินบาท แต่อาจมีผลบ้างที่ทำให้ความแตกต่างของตลาด On Shore กับ Off Shore มีการปรับตัวเข้าหากัน

จากเหตุผลข้างต้นซึ่งเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทำให้เงินบาทมีการแข็งค่าอย่างผิดปกติผลกระทบที่เกิดจะส่งผลให้ผู้ส่งออกที่เป็น Local Content รวมถึง SME ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง โดยเฉพาะผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทอซึ่งหมายถึง ซัพพลายเชนของอุตสาหกรรมนี้ทั้งหมด นอกจากนี้กลุ่มอาหาร สินค้าเกษตร รองเท้า ชิ้นส่วนยานยนต์ ก็เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ต้องเข้าใจว่าผู้ส่งออกส่วนใหญ่แล้ว ต้องรับ Order ล่วงหน้า ซึ่งการค้าระหว่างประเทศไปผูกติดอยู่กับเงินสกุล US Dollar กว่า 65 -70 % การที่ภาครัฐให้ผู้ส่งออกต้องรอมาใช้เงินสกุลยูโร ไม่ใช่ทำได้ง่ายเพราะประเทศคู่แข่งไม่ได้มีปัญหาเหมือนกับประเทศไทย ที่ผ่านมาผู้ส่งออกใช้ฐานตัวเลข 34.5 – 35.0 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งก็เป็นระดับที่ไม่มีกำไรอยู่แล้ว แต่เมื่อต้องมาเจออัตราแลกเปลี่ยนที่เกือบจะทะลุ 33.0 บาท คงไม่ต้องบอกว่าขาดทุนไปแค่ไหน ยิ่งในสภาพปัจจุบันอัตราแลกเปลี่ยนมีการผันผวนไปในทิศทางแข็งค่า ยิ่งทำให้ผู้ส่งออกไม่กล้าที่จะไต่ราคา ทั้งนี้ ผู้ส่งออกรายเล็กของไทยในปัจจุบันภาครัฐต้องเข้าใจว่านอกเหนือจากได้รับความเดือดร้อนจากการขาดทุนซึ่งส่งผลไปสู่สภาพคล่องทางการเงิน โดยในบางรายธนาคารได้เริ่มชะลอสินเชื่อและหลายรายได้กลายเป็น NPL โดยกลุ่มสิ่งทอเครื่องนุ่งห่มได้รับการจัดชั้นเครดิตอยู่ในระดับ C4 หากรัฐไม่เร่งแก้ไข NPL ของภาคอุตสาหกรรมจะมีการขยายตัวมากกว่าจากระดับที่เป็นอยู่

อย่างไรก็ดี ภายหลังจากที่ภาคเอกชน และ นักวิชาการ ได้ออกมาวิจารณ์การแก้ปัญหาของ ธปท พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการลดอุปสงค์ของเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ ทาง ธปท จึงได้ออกมาตรการ 6 ข้อ เกี่ยวกับมาตรการผ่อนคลายเป็นของ ธปท. เป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาอุปสงค์ของเงินบาทในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม เมื่อศึกษาโดยละเอียดแล้วยังเห็นว่ามาตรการนี้ยังมีจุดอ่อนอยู่มาก ดังจะเห็นได้ดังต่อไปนี้

ธนิต โสรัตน์

รองเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

1. **มาตรการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ** โดยกำหนดให้ผู้ส่งออกซึ่งจะได้สิทธิตามมาตรการข้อที่ 1 ในการที่สามารถนำเงินตราไปลงทุนในต่างประเทศได้ไม่เกิน 100 ล้าน USD ต่อปี จะต้องเป็นบริษัทซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งผู้ส่งออกที่เป็น Real Sector และ SMEs ส่วนใหญ่จะไม่ได้อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ จึงทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากมาตรการเคลื่อนย้ายทุนในรูป USD สำหรับการลงทุนโดยตรง (FDI) ขณะที่ผู้ส่งออกที่จดทะเบียนฯ ที่จะได้สิทธิตามมาตรการดังกล่าวจะต้องมีผลประกอบการที่ผ่านมาเป็นบวก ซึ่งก็ทราบดีว่าในสภาวะเงินบาทแข็งค่า ผู้ส่งออกที่มี Local Content สูง จะได้รับผลกระทบซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจของคนไทย ขณะที่ผู้ส่งออกขนาดใหญ่ที่เป็นทุนนอกและใช้ Import Content สูง จะอยู่ในข่ายที่ได้รับสิทธิแต่โดยข้อเท็จจริงบริษัทเหล่านี้ส่วนใหญ่ ก็เป็นบริษัทลูกจากต่างชาติ การเคลื่อนย้ายการลงทุนจึงอยู่ที่บริษัทแม่ในต่างประเทศ ดังนั้น มาตรการในข้อที่ 1 ของ ฐปท. จะให้ผลไม่ค่อยมีประสิทธิภาพมากนัก
2. **มาตรการให้ผู้ส่งออกสามารถฝากเงินในรูป Dollar Account หรือเงินตราต่างประเทศในสกุลอื่น** ซึ่งปกติก็ได้มีการดำเนินการอยู่แล้วในบัญชีเงินฝากที่เรียกว่า FCD : Foreign Currency Deposit ซึ่งข้อกำหนดเดิมให้สามารถนำเงินที่ได้มาจากต่างประเทศหรือ FX สามารถฝากในสกุลเงินตราต่างประเทศ (Foreign Exchange) เฉพาะที่มีภาระผูกพันจาก 0.5 ล้าน USD สำหรับบุคคลธรรมดา และ 50.0 ล้าน USD สำหรับนิติบุคคล โดยระเบียบใหม่ได้เปลี่ยนเป็น 1.0 ล้าน USD สำหรับบุคคลธรรมดา และ 100 ล้าน USD สำหรับนิติบุคคล และกรณีไม่มีภาระผูกพันจะพบว่ามาตรการผ่อนผันบัญชีเงินฝาก FCD กำหนดวงเงินที่จำกัดมาก กล่าวคือ กรณีเป็นบุคคลธรรมดาไม่เกิน 0.1 ล้าน USD และนิติบุคคล 5.0 ล้าน USD

สำหรับกรณีเงินตราต่างประเทศเกิดจากแหล่งในประเทศกำหนดให้ฝากภายใต้เงื่อนไขกรณีที่มีภาระผูกพัน สำหรับบุคคลธรรมดาไม่เกิน 0.50 ล้าน USD และ 50 ล้าน USD สำหรับนิติบุคคลหากเป็นกรณีไม่มีภาระผูกพันไม่เกิน 50,000 USD สำหรับบุคคลธรรมดา และ 200,000 USD สำหรับนิติบุคคล ซึ่งกรณีนิติบุคคลยอดเงิน น่าจะปรับให้สูงกว่านี้ (สำหรับภาระผูกพันในต่างประเทศได้รับแจ้งว่า หมายถึง ภาระหนี้ ทั้งจากการกู้ยืมและค่าสินค้า ซึ่งมีระยะเวลาที่แน่นอนในการชำระหนี้)
3. **สำหรับมาตรการเกี่ยวกับการโอนเงินไปต่างประเทศ** สำหรับให้ญาติที่มีถิ่นฐานในต่างประเทศ และเงินบริจาคเพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์ในต่างประเทศ โดยให้โอนเงินตามแต่ละวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ไม่เกิน 1 ล้าน USD หรือเทียบเท่าต่อปี ซึ่งมาตรการนี้จะพบว่าคงมีคนไทยส่วนน้อยที่จะได้ใช้ประโยชน์ อีกทั้ง ที่ผ่านมามีการดำเนินการดังกล่าวก็สามารถทำได้ โดยต้องนำเงินบาทไปซื้อเงินสกุลแข็งเพื่อส่งออกไปทำธุรกรรมในต่างประเทศ มาตรการข้อนี้จึงเป็นลักษณะการอำนวยความสะดวก ไม่ได้ส่งผลมากนักต่อการลดอุปสงค์ของเงินบาท
4. **มาตรการให้บุคคลในประเทศที่มีรายรับเงินตราต่างประเทศ** ต้องนำเงินเข้าประเทศภายใน 120 วัน แต่หากเกินกว่า 360 วัน ธนาคารพาณิชย์สามารถอนุญาตแทนเจ้าพนักงานควบคุม แลกเปลี่ยนการเงิน ซึ่งมาตรการนี้ก็จะเป็นเชิงอำนวยความสะดวกและให้การดำเนิน

ธนิต โสรัตน์

รองเลขาธิการสายงานเศรษฐกิจ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ธุรกิจมีความคล่องตัว จากเดิมขออนุญาต ธปท. ก็ให้ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ดำเนินการแทน จึงไม่มีผลต่อการลดอุปสงค์ในเงินบาทแต่อย่างใด

5. การยกเลิกระยะเวลาที่กำหนดให้บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องขายหรือฝากภายใน 15 วัน โดยมาตรการใหม่ไม่กำหนดระยะเวลาผู้มีเงินตราต่างประเทศสามารถบริหารจัดการ FX ได้ให้สอดคล้องกับการดำเนินงานของธุรกิจของตน เมื่อวิเคราะห์แล้วเห็นว่า ค่อนข้างมีผลต่อการลดอุปสงค์ค่าเงินบาท ในระดับปานกลาง โดยมีเหตุผลดังนี้

- 1) **มาตรการข้อที่ 5** การฝากเงินตราต่างประเทศของผู้ซึ่งได้มาจากแหล่ง FX ในประเทศ ได้แก่ เงินตราที่ได้จากการแลกเปลี่ยนหรือการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ มีวงเงินที่น้อย ทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนในการลดความต้องการเงินบาท เนื่องจากไปติดอยู่ที่มาตรการข้อ 2 ซึ่งกำหนดให้ผู้มีเงินตราต่างประเทศซึ่งไม่มีภาวะผูกพันสามารถนำเงินไปฝากในบัญชีเงินตราต่างประเทศ FCD โดยบุคคลธรรมดาไม่เกิน 50,000 USD และนิติบุคคล 200,000 USD ซึ่งพบว่าเป็นวงเงินที่น้อยมากทำให้มาตรการในข้อนี้ไม่สามารถขับเคลื่อนได้
- 2) **ผู้ส่งออก SMEs** รวมทั้งผู้ส่งออกส่วนใหญ่ของประเทศจะมีภาระทั้งด้านสภาพคล่องและความจำเป็นในการใช้จ่ายเงินในรูปแบบเงินบาท เช่น ค่าแรงงาน , วัตถุดิบ , ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนั้น เมื่อได้เงินตราต่างประเทศก็จะเปลี่ยนเป็นเงินสกุลบาททันที ทำให้อุปสงค์ของเงินบาทยังเป็นที่ต้องการ

6. การลงทุนในหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนประเภทสถาบันในต่างประเทศ ให้สามารถลงทุนในรูปแบบเงินฝากกับสถาบันต่างประเทศได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุม การแลกเปลี่ยนเงิน ซึ่งมาตรการข้อนี้จะเกี่ยวข้องกับการลงทุนในหลักทรัพย์ในต่างประเทศ โดยผู้เกี่ยวข้องจึงเป็นธุรกิจของผู้ลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทสถาบัน เป็นลักษณะให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารและการลงทุน ซึ่งที่ผ่านมาก็สามารถกระทำได้ มาตรการนี้จึงไม่ใช่มาตรการใหม่ในการลดอุปสงค์ของเงินบาท

จากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการวิเคราะห์จาก 6 มาตรการอุมค่าเงินบาทของ ธปท. ซึ่งคณะรัฐมนตรีฯ ได้มีการอนุมัติเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2550 โดยวัตถุประสงค์ของมาตรการทั้ง 6 ก็เพื่อผ่อนคลายเพื่อช่วยลดปริมาณความต้องการเงินบาทโดยเร่งให้มีการไหลออกของเงินสกุล USD ทั้งในรูปการลงทุนทั้งประเภท FDI , ตลาดหลักทรัพย์ , การซื้อทรัพย์สินในต่างประเทศ ฯลฯ นอกจากนี้ มาตรการทั้ง 6 ข้อ ยังสนับสนุนให้มีการถือครองเงินสกุลดอลลาร์ ทั้งในรูปแบบบัญชี FCD และการขยายเวลาการนำเงินเข้า ซึ่งมาตรการทั้งหมดก็ต้องการกดดันไม่ให้มีเงินตราในรูปแบบ ดอลลาร์ (USD) เข้ามาในประเทศพร้อมทั้งลดความต้องการหรืออุปสงค์ในเงินสกุลบาท ซึ่งที่ผ่านมามีความต้องการเงินบาทมีมากกว่าความต้องการเงินดอลลาร์ และเงินสกุลแข็งอย่างอื่น ซึ่งเป็นสาเหตุให้เงินบาทของไทยมีการแข็งค่ามากกว่าภูมิภาค แต่จากการวิเคราะห์ดังที่ได้กล่าวข้างต้น มีมาตรการเงินฝากประเภท FCD และมีมาตรการข้อที่ 2 กับมาตรการข้อที่ 5 เท่านั้น ที่เป็นมาตรการใหม่

ธนิต โสรัตน์

รองเลขาธิการสายงานเศรษฐกิจ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

นอกจากนั้น จะเป็นมาตรการสนับสนุนและเสริมให้การทำธุรกรรมซึ่งเคยทำอยู่แล้วมีความคล่องตัว โดยทั่วไปแล้วเห็นว่าเป็นมาตรการระดับปานกลาง อาจไม่สามารถทำให้เกิดความสมดุลของเงินบาทกับเงินสกุลดอลลาร์ USD ในระยะสั้นตลาด Off Shore ณ วันที่ 25 ก.ค. 2550 แข็งค่าอยู่ที่ 30.05-30.25 และเงินบาท On Shore ประเภทตัวเงิน 33.449 โทรเลข 33.5469 อัตราขายเฉลี่ย 33.77 ซึ่งเงินบาทในประเทศและต่างประเทศ ต่างกันอยู่ถึง 4.07 บาท คิดเป็นร้อยละ 12 ถึงแม้ว่าเงิน Off Shore จะดูว่าไม่มีปริมาณ แต่ก็เป็ผลทางจิตวิทยา ต่อการที่จะทำให้เงินบาทของไทยยังอาจมีการแข็งค่าได้ ซึ่งขณะนี้ทั้งนักวิชาการและอดีตผู้ว่าการ ธปท. มีการเสนอให้มีการทบทวนมาตรการที่ใช้ช้อยานแล้ว ว่ายังจะคงไว้หรือยกเลิกบางมาตรการซึ่งส่งผลให้ค่าเงินบาทมีความผันผวน

อย่างไรก็ตาม จากแนวทิศทางของเงินดอลลาร์ในโลกน่าจะยังคงอ่อนค่าไปตามการอ่อนตัวของเศรษฐกิจในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะทำให้แนวโน้มเงินดอลลาร์จะยังคงอ่อนค่าไปจนถึงปีหน้า ซึ่งนอกเหนือจาก 6 มาตรการ ในการลดอุปสงค์เงินบาท ควรเร่งพิจารณาจัดตั้งกองทุนเพื่อบริหารจัดการน้กลงทุนไทย ซึ่งจะไปลงทุนในต่างประเทศ (Outward Capital Flow) ซึ่งขณะนี้ทางรัฐบาลได้ออนุมัติเงินช่วยเหลือสภาพคล่องของ SMEs วงเงิน 5,000 ล้านบาท โดยภาครัฐสมควรจะออกมาตรการเชิงปฏิบัติการสนับสนุนมาตรการทั้ง 6 ข้อ จึงเกิดความสัมฤทธิ์ผล ซึ่งจากการวิเคราะห์เห็นว่ามาตรการดังกล่าวถึงแม้ว่าควรจะให้มีการเข้มข้นกว่านี้ แต่ก็ยังเป็นมาตรการที่ดีและเห็นว่า ธปท. ได้มีการแก้ไขมาในทิศทางที่ถูกต้องคาดว่าในระยะสั้นเงินบาทอาจจะมีการทรงตัวในทางอ่อนค่าไปจนแตะ 34.0-34.07 บาท แต่ในระยะหลังจากนี้ประมาณ 15 – 30 วัน หากการตอบรับจาก FCD หรือเงินฝากในเงินสกุลต่างประเทศไม่ขับเคลื่อนเท่าที่ควรและเงินยัง Inflow เข้ามาในตลาดหุ้นสูงเช่นที่เคยเป็น บวกกับการส่งออกที่มีการขยายตัวเฉลี่ย 17-18% ซึ่งจะส่งผลให้เงินทุนสำรองของไทยยังอยู่ในระดับที่สูงเกินความพอดี ซึ่งปัจจุบันเงินทุนสำรองของไทย ณ วันที่ 26 ก.ค. 2550 มีอยู่ 84.6 ล้านเหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ มาตรการส่งเสริมเงินลงทุนทั้ง FDI หรือการลงทุนในตลาดหุ้น รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์คงต้องใช้ระยะเวลาจึงจะเห็นผลโดยเฉพาะการลงทุนทางตรงต้องใช้เวลาเกินกว่า 1 ปี ดังนั้น จากเหตุผลข้างต้นจึงคาดการณ์ว่าเงินบาทของไทยน่าจะยังคงมีทิศทางแข็งค่าต่อไป แต่หน้าจะไม่รุนแรงเหมือนที่ผ่านมา

*****

**บทความนี้เป็นความคิดเห็นส่วนบุคคล ไม่เกี่ยวข้องกับสถาบัน ความน่าเชื่อถือให้อยู่ในดุลยพินิจ

ธนิต โสรัตน์

รองเลขาธิการสายงานเศรษฐกิจ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย